

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Cristian,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Maria Cristian către
Iurie Munteanu cu privire la înlăturarea obstacolelor la folosirea bunului imobil,
împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
admis apelul declarat de Iurie Munteanu și casată hotărârea din 29 martie 2019 a
Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, prin care a fost admisă cererea de chemare în
judecată,

constată:

La 14 septembrie 2018, Maria Cristian a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Iurie Munteanu cu privire la înlăturarea obstacolelor la folosirea bunului
imobil.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 1985, a înregistrat căsătoria cu
Gheorghe Cristian. În același an, primăria XXX le-a acordat un teren pentru
construcția casei de locuit. Până în prezent ei locuiesc în casa construită pe acest teren
cu nr. cadastral XXX, pe care o dețin cu dreptul de proprietate.

În vecinătate cu ei locuiește Munteanu Iurie. Între gospodăriile lor, la hotar, erau
instalați niște tarași. În primăvara anului 2018, Munteanu Iurie a scos tarașii și a
strămutat hotarele prin instalarea gardului din plasă metalică. La rugămintea ei de a
schimba acest gard conform planului geometric acesta nu reacționează.

Ca rezultat, s-au adresat cu plângere la primărie, iar din răspunsul primăriei
XXX, raionul Rîșcani cu nr. 340 din 22 august 2018, rezultă că, în urma măsurărilor
făcute de inginerul cadastral al primăriei, s-a constatat că latura 1-12 a gospodăriei
sale, care se intersectează cu gospodăria cet. Munteanu Iurie, are lungimea de 50 cm,
adică cu 1,46 m mai scurtă decât în proiectul din titlul de proprietate.

Astfel, corectarea acestei probleme nu este de competența primăriei, deoarece
Munteanu Iurie nu permite efectuarea măsurărilor pe teritoriul gospodăriei sale.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza art. 376 Cod civil RM, art. 167-168 CPC RM și a solicitat de a-l obliga pe Munteanu Iurie să înlătore obstacolele create în folosirea terenului aferent casei de locuit cu nr. cadastral 7149101.051, amplasat în sat. Sturzeni, raionul Rîșcani, prin strămutarea gardului din plasă metalică conform planului geometric cadastral și încasarea de la ultimul a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 martie 2019 a Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă. S-a obligat Munteanu Iurie de a înlătura obstacolele în folosirea terenului aferent casei de locuit cu nr. cadastral XXX, amplasat în XXX, rl Rîșcani, ce-i aparține cu drept de proprietate Mariei Cristian, prin strămutarea gardului din plasă metalică conform planului geometric actualizat. S-a încasat din contul lui Munteanu Iurie, în beneficiul Mariei Cristian, suma de 500 de lei în calitate de cheltuieli de asistență juridică ca fiind necesare și rezonabile și suma de 100 lei, în calitate de cheltuieli de achitare a taxei de stat.

Invocând netemeinicia hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 29 martie 2019, la 17 aprilie 2019, avocatul Vrabii Oleg, reprezentantul apelantului Munteanu Iurie, a declarat apel împotriva hotărârii respective, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat și s-a casat hotărârea primei instanțe, fiind pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că, pretențiile și circumstanțele invocate de către reclamantă în cererea de chemare în judecată, precum și temeiul acțiunii indică la concluzia că, la caz, alegerea modului de apărare a dreptului de proprietate sau a altui drept real nu poate garanta restabilirea acestuia, decât în modul și în condițiile expres prevăzute de lege.

La 06.02.2020, Maria Cristian a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că soluția instanței de apel este una arbitrară, aceasta nu și-a expus o concluzie clară asupra obiectului litigiului.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 27.03.2020, Iurie Munteanu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 22 octombrie 2019 și comunicată participanților la proces la 12 decembrie 2019 (f. d. 173), fiind recepționată la 30 decembrie 2019 (f. d. 176), iar recursul a fost declarat la 06 februarie 2020. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Maria Cristian, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Maria Cristian, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând

determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Maria Cristian.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Maria Cristian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru